

РОЗДІЛ 4. Роль профспілкових організацій в поліційних службах Республіки Болгарія

©Ніколай Арабаджийський – Новий болгарський університет, Республіка Болгарія

Синдикалізм – це рух, який рівною мірою проголошує свободу і солідарність, а також захист інтересів робітників і службовців у громадських організаціях, частиною яких є поліційні служби держави. Синдикалізм – громадська діяльність із захисту інтересів трудящих. Це рух, який об'єднує людей однакової або схожої професії з метою захисту своїх професійних інтересів [5].

Зазвичай слово «профспілка» означає об'єднання найманих працівників. Вони залучаються за трудовим договором, який укладається з приватним або державним роботодавцем. Цей союз дозволяє їм виступити разом, щоб взаємно підтвердити свою солідарність і разом підготувати шляхи впливу, які прямо чи опосередковано стосуються їхніх умов праці та життя. Значення слова «профспілка» – загальне вираження однієї думки об'єднаними та колективно організованими робітниками або службовцями [28].

Профспілкова організація – це об'єднання робітників або службовців, але не з індивідуальної трудової або службової діяльності, а об'єднаних тим, що вони працюють або служать разом, об'єднаних однією діяльністю. Профспілкові організації, як і організації роботодавців, пов'язані з можливістю постійного соціального діалогу.

Профспілки народжуються одночасно з економічним розвитком кожної країни. Однією з перших профспілкових структур були ремісничі організації, але економічні та соціальні зміни в ХІХ і ХХ століттях допомогли сформувати основи профспілкового руху.

З 1945 року в Центральній і Східній Європі нав'язується «німецька соціальна модель», яка створює традицію переговорів і діалогу на всіх рівнях економічного і політичного життя. У більшості демократичних країн, навіть з першими кроками профспілкового руху, профспілки виглядають як

добре структуровані організації, які усвідомлюють свою силу та мають чітку позицію щодо роботодавців та уряду, з якими вони ведуть переговори.

Синдикалізм утверджується поступово як складний інститут, що об'єднує різні традиції. Разом з тим, у різних країнах виникли різні моделі синдикалізму [3].

Такими моделями профспілкового руху є:

Ремісничий профспілковий союз – він створюється через профспілкові організації, створені друкарями, капелюшниками, кравцями, мулярами, каменярами, скляними робітниками, будівельниками та шахтарями. Пізніше такі організації створювали вчителі, листоноші та паровозники, які були муніципальними чи державними службовцями.

Загальний тред-юніонізм – як зразок він був створений наприкінці ХІХ століття в Лондоні та об'єднав працівників у сфері газового освітлення. Пізніше ця модель профспілкового руху поширилася на Сполучені Штати, охопивши докерів і конвеєрних працівників. Профспілки відстоювали й добилися однієї спільної вимоги – скорочення робочого дня з 12 до 8 годин.

Синдикалізм в економіці – створюється прямим шляхом, як об'єднання робітників і службовців в одному підприємстві чи громадській організації, незалежно від того, який вони мають в ній статус і професію. Дуже швидко ці об'єднання тих чи інших підприємств консолідуються у галузеві – металургія, машинобудування, автомобілебудування чи інші.

Синдикалізм на підприємстві – характеризується тим, що виникає лише на окремому підприємстві. В Японії перша форма організованої профспілки залишається на рівні підприємства або, можливо, на рівні компанії, де є більше підприємств, які об'єднують усіх працівників, незалежно від їхньої кваліфікації.

Не існує єдиної «універсальної моделі профспілкового руху», яку можна було б застосувати в усіх країнах. Профспілкову діяльність у поліційних службах країни можна ідентифікувати як «модель профспілкової діяльності в

економіці», яка створюється прямим шляхом, як профспілка поліцейних, незалежно від їхнього статусу та професії – оперативники з криміналу чи економіки, поліціанти, що займаються боротьбою з організованою злочинністю, поліціанти з поліції безпеки, з дорожньої поліції, з прикордонної поліції, з жандармерії тощо.

У профспілковій практиці також утвердилися різні види синдикалізму:

Американський тред-юніонізм – виник під впливом соціальних умов, пов'язаних з об'єднанням робочої сили, яка походить, зокрема, з еміграційного середовища. Першою профспілковою організацією в США, яка досягла реальних успіхів на соціальній арені, стала Американська федерація праці. Вона була створена в 1880 році після злиття Конгресу промислових профспілок і складається з шести професійних спілок – друкарів, залізничників, працівників сталеливарної промисловості, мірошників, тютюнників, будівельників і робітників скляної промисловості. У 1955 році Американська федерація праці об'єдналася з Комітетом з організації економіки, конкурентною організацією праці.

Ізраїльський тред-юніонізм (Гістадрут) – був створений у Палестині в 1920 р. Як вираження профспілкових та сіоністських ідей, він відіграв велику роль у створенні ізраїльської держави. Гістадрут – найбільша громадська організація в країні. Ця профспілкова організація відіграє значну роль щодо еміграції, яка залишає країни Східної Європи. Був створений громадський комітет, якому доручено погасити борги новоприбулих емігрантів. Спілка бере на себе обслуговування коштом держави, особливо медичне.

Синдикалізм політичних партій – характеризується змішуванням ролей профспілкових діячів і політиків. Проте профспілка не є політичною партією. Прикладом у цьому напрямку є польська профспілка «Солідарність», яка на перших легальних виборах у країні створила мережу «Громадянських комітетів», завданням яких була підтримка кандидатів представників, обраних профспілкою. «Солідарність» за парламент. На наступних виборах вільний вибір

голосування її членів ставиться під сумнів, чим вони досягають обмеженого представництва в парламенті, але це знову дає їм право «власного» голосу.

Релігійний синдикалізм – відомий у Нідерландах і характеризується не лише відносинами між профспілковими організаціями, а й між ними та церквою і політичними партіями. Зародження і розвиток профспілкового руху в Нідерландах пов'язують з роллю протестантського, соціалістичного і католицького профспілкових рухів, які в 1945 р. об'єдналися в Раду конфедерацій профспілок.

Профспілковий союз у поліційних службах країни встановлюється через створення професійних профспілкових організацій поліції. У зв'язку з цим його можна визначити як різновид «американського тред-юніонізму».

Різноманітність профспілок у різних країнах визначається також їх організацією та структурою.

На наступному етапі консолідації профспілкового руху проводяться регіональні та національні перегрупування для включення профспілкових організацій у систему міжнародного профспілкового руху. Створюються: Всесвітня федерація профспілок (FSM), Всесвітня конфедерація праці, Всесвітня федерація профспілок і Міжнародна конфедерація вільних профспілок (ICTF). Кожен із цих профспілкових рухів паралельно розробив власні структури, які дозволяють одночасно захищати і працівників, і службовців.

Наприкінці XIX століття в поліційних службах держав-членів Європейського Союзу були створені перші поліційні профспілки. Поступово вони об'єдналися в Європейську раду поліційних профспілок (CESP – European Council of Police Trade Unions) і Європейський поліційний союз (EPU – European Police Union), які відіграють важливу позитивну роль у захисті соціальних прав та прав безпеки поліціантів європейських поліційних служб.

Профспілкова діяльність у поліційних службах є тією протидійною силою, яка запобігає незаконному використанню поліційної сили будь-яким урядом.

Європейська рада поліцейних профспілок (CESP – European Council of Police Trade Unions)

Ця поліцейна профспілкова організація була створена в результаті проголошеного в Декларації поліції, прийнятій Парламентською Асамблеєю Ради Європи в 1979 році положення [11], згідно з яким поліціанти мають право за бажанням створювати профспілки, входити до них і брати в них активну участь. Вони можуть розвивати активну діяльність в інших організаціях. Кожна представницька профспілка поліції має право брати участь у переговорах щодо професійного статусу поліціантів. Він може давати висновки щодо адміністративного управління поліційними підрозділами. Також, має право подавати позови на захист групи поліціантів або окремого поліціанта. Вважається, що членство в Європейській професійній спілці або активна участь у ній не можуть негативно впливати на права будь-якого службовця поліції. У разі дисциплінарного чи судового провадження будь-який член поліційної профспілки може скористатися допомогою профспілки, членом якої він є.

CESP була заснована в 1988 році в Авілі, Іспанія. Вона об'єднує близько 300 тисяч поліціантів з 15 країн Європи. У 1991 році Рада Європи визнала її неурядовою організацією з консультативним статусом. Організація використовує різні ідеї та думки для гармонізації структур поліцейних служб у Європі. Це впливає з ідеї майбутньої Європи, в якій економічна необхідність створюватиме вимоги до кожного європейського громадянина дотримуватися однакових правил у державах-членах щодо діяльності своїх поліцейних служб. Кожна країна зобов'язана забезпечити своїм громадянам безпеку, що важливо для безпеки європейського масштабу.

CESP – є основою проекту, що створює Європейський поліцейний профспілковий простір. Навколо нього об'єднується загальна ідея створення незалежної профспілкової організації в той час, коли відкриття кордонів Європи стає реальністю. Однією з цілей CESP є бути генератором

пропозицій для професіоналів європейських поліцейних служб у сфері забезпечення внутрішньої безпеки та громадського порядку. CESP проголошує свободу профспілок у поліцейних службах, яку слід поважати в усіх країнах об'єднаної Європи. Як незалежна профспілка CESP у своїй діяльності дотримується принципів, закріплених у Загальній декларації прав людини [8]. CESP може робити конструктивні запити до європейських інституцій та національних урядів. Головною ідеєю CESP є побудова європейської поліцейної співпраці, позбавленої будь-яких політичних і релігійних упереджень. Профспілкові організації в поліцейних службах також відіграють виховну роль, показуючи, що діяльність поліції є не лише репресивною, але, перш за все, гарантією особистих свобод громадян.

На другому конгресі, який відбувся в 1992 році в Страсбурзі, CESP прийняв Європейську поліцейну хартію [15], яку він передав Парламентській асамблеї Ради Європи з метою прийняття її як директиви для всіх держав-членів Ради Європи. Як основні правила, що регулюють функціонування та діяльність поліцейних служб були прийняті ті, які дозволяють усім поліціантам реалізовувати свої права та свободи – особисті та колективні. Ці правила не повинні містити інших обмежень, крім тих, які визначені судовою та конституційною системами. Наголошувалося на необхідності забезпечити здійснення діяльності поліціантів неупереджено, без будь-якої дискримінації за расовою чи ідеологічною ознакою, без загрози корупції та без виконання наказів, що передбачають здійснення дій, що суперечать закону.

Публічна влада має гарантувати права поліціантів на: отримання відповідної підготовки та кваліфікації; отримання справедливої винагороди; встановлений робочий день і режим праці; створення хороших психологічних умов, необхідних для виконання поліцейної діяльності; відсутність обмежень щодо реалізації своїх прав і свобод як громадянина, права на профспілкові свободи та об'єднання, права на правовий і соціальний захист.

Працівники поліцейських адміністрацій повинні мати право створювати профспілки на тих же умовах, що застосовуються до службовців публічної адміністрації. Вони повинні мати право вільно і демократично обирати своїх представників, брати участь в арбітражних органах для вирішення конфліктів. Держава повинна гарантувати економічні та матеріальні умови, необхідні для розвитку профспілкових поліцейських організацій, забезпечуючи їх автономію стосовно політичних партій, ідеологічних, інших профспілкових і релігійних груп. Поліцейські профспілки повинні мати можливість вживати будь-які судові дії на користь поліціантів. З ними слід консультуватися та брати участь у визначенні та перегляді заробітної плати, у розгляді питань, пов'язаних з навчанням, кар'єрним ростом у поліції, добром та дисциплінарним режимом.

CESP не сприймає військову модель організації та функціонування поліцейських служб, оскільки вона не гарантує права, особисті та колективні свободи поліціантів.

CESP є ініціатором: побудови єдиної інформаційної системи для всіх європейських поліцейських служб; створення змішаних бригад для більш ефективної боротьби з міжнародною злочинністю, підпорядкованих Європейському операційному директорату; створення спільних європейських центрів підготовки поліціантів.

Європейський поліцейний союз (*EPU*) є членом Міжнародної федерації службовців державних послуг (*Eurofedor* – *European Federation of Public Services Employees*), яка була заснована у 1966 році у Відні (Австрія) групами християнських та інших демократичних профспілок Європи. До неї входять 55 профспілок з 22 країн. З метою посилення взаємодії між профспілковими організаціями в *Eurofedor* створено 7 «профрад». Одним з них є *EPU*.

EPU є некомерційною поліцейною профспілкою, яка зосереджена на сприянні та забезпеченні внутрішньої безпеки та громадського порядку в державах-членах Європейського Союзу. *EPU* охоплює поліцейні профспілки з усієї Європи, які співпрацюють.

ЕРУ складається з поліційних профспілок, які прагнуть гарантувати, підтримувати та захищати здоров'я, соціальні, професійні, економічні та культурні права всіх поліціантів та службовців, які працюють у сфері внутрішньої безпеки та громадського порядку.

У 2023 році ЕРУ охоплював 15 поліційних профспілок і більш як 800 000 поліціантів в Європі. Членство в ЕРУ відкрито для фізичних та юридичних осіб, зокрема профспілок та професійних асоціацій поліції.

Профспілкові організації поліціантів та інших працівників Міністерства внутрішніх справ (МВС) в Республіці Болгарія

Історично склалося так, що в 1937 році в Болгарському королівстві була висунута ініціатива про створення Союзу всіх адміністративних і поліційних службовців Болгарії. Ця ідея належить Асену Каракуневу, тодішньому губернатору Севлієвського округу, який також був начальником поліції [47]. Проте ініціатива не була реалізована через ускладнення політичної ситуації в країні.

В органах Народної міліції в Народній Республіці Болгарія в період з 1944 по 1989 роки профспілкова діяльність була відсутня. Синдикалізм став можливим лише після того, як після 1989 року почалися демократичні зміни в суспільстві. 12 травня 1990 року в місті Софія відбулися Установчі збори Незалежної професійної організації працівників міліції Болгарії. У такому вигляді він зареєстрований Софійським міським судом. В умовах багатопартійності та підвищення громадської активності особливо актуальною стала проблема, як через діяльність органів народної поліції поєднати необхідність забезпечення безпеки та громадського порядку з реалізацією та гарантуванням прав і свобод громадян. Гарантувати цю діяльність має також створювана в ньому профспілкова організація.

Профспілка національної поліції Болгарії

Нові зміни в профспілковій діяльності продиктовані положеннями, закріпленими в першому структурно-

функціональному Законі про МВС 1991 р. [21], яким було створено Національну поліцію в Республіці Болгарія.

Як умова нормального перебігу демократичних змін у країні та побудови основ верховенства права передбачена можливість, яка надається не лише поліціянам, а й іншим працівникам МВС – пожежникам та адміністраторам. Для офіцерів і сержантів Міністерства внутрішніх справ, які входять до складу Збройних сил Республіки Болгарія в розумінні Закону про оборону і збройні сили Республіки Болгарія [22], профспілка не допускається. Це положення поширюється на офіцерів та сержантів НС «Безпека», НС «Прикордонні війська» та НС «Внутрішні війська». Працівники цивільної адміністрації та допоміжного персоналу Міністерства внутрішніх справ можуть самоорганізуватися для підтримки та захисту своїх професійних та соціально-економічних прав. Вони не можуть бути членами інших профспілок, а також приймати до своїх організацій поза міністерських представників робітників і службовців. Організаціям офіцерів і старшин забороняється вступати в профспілки поза міністерством.

Створені основи профспілкових свобод у болгарській поліції є вираженням демократичних змін, що відбулися, і є надійною гарантією їх незворотності [55]. Профспілкові права поліціантів є результатом гармонізації болгарського законодавства з міжнародними вимогами в цьому напрямку, встановленими Конвенцією № 87 про свободу профспілок і захист прав на організацію профспілок Міжнародної організації праці від 1948 року [34]. Конвенція № 98 про право на організацію та ведення колективних переговорів Міжнародної організації праці 1949 року [35], Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права ООН 1966 року [43] та Міжнародний пакт про громадянські та політичні права 1966 року [42].

У 1992 році в місті Балчик на зборах делегатів було прийнято рішення про зміну назви професійної організації колишньої Народної міліції на Національний поліцейський

синдикат Болгарії (NPS). Прийнято новий Статут та обрано керівні органи. Вищим органом є з'їзд, який проводиться один раз на три роки. Рішення про проведення з'їзду приймає NPS. Для обговорення важливих питань її діяльності та прийняття важливих рішень, що мають програмне значення для організації, у період між двома з'їздами може проводитися Національна конференція.

Вищим керівним органом NPS між двома з'їздами є Національна рада профспілок у складі – виконавче бюро та члени – по одному представнику від кожного регіону країни. Президент NPS в Болгарії представляє профспілку і виражає волю виконавчого бюро, підписуючи документи. Такі ж права та обов'язки має Головний секретар NPS у разі відсутності або звільнення з посади Президента. Відповідальні секретарі здійснюють методичне керівництво та контроль за напрямами, за які вони відповідають. Вищим контрольним органом NPS є Національна контрольна комісія у складі: голова, секретар та члени. Регіональні поліцейні профспілки об'єднують товариства поліцейних профспілок, створені в структурах поліцейних служб Республіки Болгарія на відповідній території. Вищим керівним органом Регіональних профспілок поліції є Рада президентів, яка збирається не рідше одного разу на місяць. Рада президентів об'єднує голів профспілок поліції та обирає на своєму засіданні голову та секретаря. Профспілковими товариствами міліції керує та організовує виконавче бюро, яке підзвітне загальним зборам товариства.

Для реалізації демократії та незалежності діяльності NPS Болгарії від офіційного керівництва на всіх рівнях у Міністерстві внутрішніх справ, керівні органи профспілки не обираються керівниками відповідних підрозділів та їх заступниками.

Приміщення та спеціальні місця для розміщення оголошень і друкованої продукції надаються профспілковим організаціям безплатно. Співробітники міністерства можуть проводити наради в позаробочий час, у тому числі у формі.

У службовий час наради можуть проводитися в межах 10 годин на рік, при цьому начальники мають право визначати час і місце їх проведення.

Працівники, які займають виборні, керівні посади в профспілці, за їх бажанням тимчасово звільняються від виконання прямих обов'язків для заняття виключно профспілковою діяльністю. Особливістю цього випадку є те, що оплату праці працівників МВС бере на себе профспілкова організація, яку вони представляють.

У 1992 році NPS Болгарії було прийнято як повноправний член Європейської ради профспілок поліції (CESP). NPS укладає угоди щодо забезпечення прав своїх членів, включаючи такі питання, як: робочий час; відпустки та канікули; оплата понаднормової роботи; додаткові винагороди; основні критерії оцінки професійної придатності, а також інших соціально-економічних прав поліціантів. Угоди укладаються з комісією, що складається з міністрів внутрішніх справ, праці та соціальної політики та фінансів або уповноважених ними посадових осіб.

У 1994 році в Болгарії відбувся Перший з'їзд NPS, на якому було доповнено Статут організації. На підставі рішення керівництва спілки з кінця того ж року 8 листопада – день святого архангела Михаїла – було оголошено Указом Ради міністрів Республіки Болгарія професійним свято поліції.

У 1995 році з ініціативи МВС Болгарії була створена страхова компанія «Пол Інс» АД, яка пропонує спеціалізоване страхування співробітників МВС і належить їм.

Через рік постановою Ради міністрів був створений фонд «Соціальний захист працівників органів внутрішніх справ, громадян, які надавали допомогу органам внутрішніх справ, та їх родичів, які постраждали від злочинів». Мета – підтримати родини загиблих поліціантів та реалізувати соціальну програму NPS в Болгарії.

У 1996 році було створено Національну мережу жінок у поліції. Ця організація має на меті захищати соціальні та

професійні права жінок в управлінні поліції, допомагаючи усунути всі форми дискримінації щодо них.

Використовуючи багатий досвід поліційних організацій – членів CESP, болгарська поліційна служба працює над перетворенням болгарської поліції на цивільну адміністрацію за сучасною, європейською та демократичною моделлю. NPS у Болгарії є корективом діяльності керівництва Міністерства внутрішніх справ. Представники профспілкових організацій беруть участь у роботі всіх дорадчих органів при Міністрові внутрішніх справ та регіональних директорах – Раді соціального партнерства, Раді громадського порядку та безпеки, Дисциплінарній раді, у комісіях з проведення конкурсів на зайняття керівних посад в управліннях поліції, в комісіях, що розглядають заперечення працівників у зв'язку з їх щорічною атестацією.

З прийняттям нового Закону про МВС у 1997 році [18] діяльність дорадчих органів була законодавчо призупинена, за винятком Ради соціального партнерства. Також призупинено участь представників профспілок у проведенні конкурсів та атестації працівників, що позбавляє NPS у Болгарії можливості брати активну участь в адміністративному управлінні поліційними службами. Новий закон встановлює, що працівники, які обираються і займають виборну, керівну посаду в профспілці МВС, повинні піти у відпустку без збереження заробітної плати, а час перебування на виборній посаді зараховується до стажу роботи.

У 2000 році NPS в Болгарії досягла 8700 членів. Його підрозділи є фінансово незалежними, збираючи кошти шляхом: членських внесків; доходів від участі у вітчизняних та міжнародних заходах; пожертв, заповітів та грантів; господарської та видавничої діяльності; фінансових операцій та інших форм відповідно до чинного законодавства в Республіці Болгарія.

Новий Закон про МВС 2006 року [19] та Закон про Міністерство внутрішніх справ 2014 року [20] регламентують здійснення профспілкової діяльності в МВС. Міністр

внутрішніх справ і профспілкові організації, до складу яких входять державні службовці МВС, укладають угоду про співробітництво у реалізації соціально-економічних прав та інтересів державних службовців.

Інші профспілки працівників МВС

Окрім двох основних профспілок, створених у Міністерстві внутрішніх справ з 1990 року – Асоціації «Національна спілка поліції в Болгарії» – Софія та Національної профспілки цивільної адміністрації в Міністерстві внутрішніх справ, після 2009 року в системі міністерства створено кілька нових профспілок. Почали діяти такі організації: Асоціація «Центральний поліцейний союз МВС» – зі штаб-квартирою в Пловдиві; Асоціація «Національна спілка поліції» – зі штаб-квартирою в Хасково; Асоціація «Національна спілка пожежників і рятувальників «Огнеборець» – зі штаб-квартирою в Софії; Асоціація «Альянс профспілок «Безпека» – штаб-квартира в Софії; Асоціація «Союз працівників Міністерства внутрішніх справ» – зі штаб-квартирою в Софії; Об'єднання профспілок «Захист» – штаб-квартира в Смоляні; Асоціація «Федерація профспілок МВС» – зі штаб-квартирою в Софії.

Причинами створення нових профспілкових організацій поліції в МВС є невдоволення частини поліціантів, які є членами поки що єдиної поліцейної профспілки. Інші профспілкові організації створюються для більш ефективного захисту окремих категорій працівників міністерства – пожежників, рятувальників та адміністративних працівників. Статус працівників МВС різний. У Міністерстві встановлено три правові режими для службовців – режим державних службовців згідно із Законом про МВС, режим державних службовців згідно із Законом про державного службовця [56] та режим осіб, трудові відносини яких передбачені КЗпП [17].

Після 2009 року значна частина працівників Міністерства увійшли до новоствореної Синдикальної федерації службовців МВС (СФС МВС), яка була створена 15 лютого

2009 року, одразу після спонтанних протестів поліції кінця 2008 року в Республіці Болгарія, як нова профспілкова організація протестаційних працівників Міністерства внутрішніх справ. СФС МВС – найбільша профспілкова організація МВС, член Європейського поліцейського союзу (ЕПУ). Станом на 2023 рік до складу СФС МВС входить понад 11 тис. працівників МВС – як поліціантів, пожежників та рятувальників, так і державних службовців та осіб, які працюють за трудовим законодавством, зайнятих за всіма напрямками діяльності в МВС. У СФС МВС діє 155 профспілок [31].

СФС МВС має своїм основним завданням відстоювання та захист основних соціально-економічних і трудових інтересів і прав своїх членів у сфері праці, зайнятості, трудових і службових відносин, соціального та медичного страхування, безпеки, підтримки, забезпечення високого рівня праці, життя та професійної реалізації відповідно до Конституції Республіки Болгарія, чинного національного і європейського законодавства, конвенції Міжнародної організації праці та інших міжнародних угод, учасником яких є Республіка Болгарія.

Органами СФС МВС є керівна рада і федеральна контрольна комісія. Члени Федерації можуть бути колективними та індивідуальними, а колективні члени можуть мати статус повних та асоційованих. Федерація також виходить за межі системи МВС. Держфінмоніторинг заснував фонд «Суспільство і безпека», метою якого є зміна ставлення громадян до працівників та зміцнення взаємної довіри та партнерства. Ще однією метою є участь громадян у реформуванні МВС та інституцій, які забезпечують послугу «цивільна безпека», а також їх участь у створенні стратегій громадського порядку та безпеки на місцевому, регіональному та національному рівнях.

З моменту створення СФС МВС у 2009 році до 2023 року в результаті активної діяльності профспілкової організації посадові оклади працівників МВС зросли більш ніж на 50%.

Через ненадання нерепрезентативного форменого одягу за період з 2011 по 2015 роки було досягнуто домовленості про виплату його грошового еквівалента. Стала оплачуватися робота працівників у вихідні, святкові дні та вільний час. До положень внесено зміни, які вводять обмеження кількості відпрацьованих годин, наприклад понаднормових.

За активної участі СФС МВС врегульовано порядок профспілкового захисту від звільнення працівників. Понад 1200 працівників отримують фінансову та експертну допомогу від СФС МВС для ведення адміністративних справ про незаконне звільнення або накладення дисциплінарного стягнення. За даними профспілки, Вищий адміністративний суд визнав такими, що втратили чинність, понад 20 наказів, постанов та розпоряджень Міністерства внутрішніх справ.

СФС МВС виділяє понад 120 000 левів на лікування членів профспілкової організації, а також організовує понад 150 благодійних кампаній для підтримки дітей і сімей загиблих і постраждалих співробітників МВС.

СФС МВС є однією з найбільш активно протестаційних профспілкових організацій у Республіці Болгарія. У період з 2009 по 2023 роки було організовано та проведено 21 національних та 27 регіональних акцій протесту.

У 2021 році Міністр внутрішніх справ підписав наказ про підписання Колективного трудового договору строком на два роки з 9 профспілковими організаціями МВС [23].

У результаті вищесказаного можна зробити наступні загальні висновки: синдикалізм в поліційних службах в країні можна ідентифікувати як «модель профспілки в економіці», яка створюється прямим шляхом, як профспілка робітників і службовців у громадських організаціях, таких як поліція, незалежно від їх статусу та професії в них; профспілковий рух у поліційних службах однієї країни можна визначити як різновид «американського синдикалізму», заснованого на створенні професійних поліціантах профспілкових організацій; дві профспілкові організації – Європейська рада поліційних профспілок (CESP – Європейська рада

поліційних профспілок) і Європейська поліційна спілка (EPU – Європейська поліційна спілка) відіграють важливу роль у захисті основних соціальних і страхових прав поліціантів. В Європейському Союзі, в якому є членом Федерації профспілок працівників Міністерства внутрішніх справ (SFSMVR) Болгарії; після 2009 року в Міністерстві внутрішніх справ Республіки Болгарія було створено декілька нових профспілкових організацій, які окремо та спільно захищають соціальні та страхові права працівників міністерства, які входять до них. Дві профспілкові організації залучили найбільше працівників міністерства до своїх профспілок – Федерація профспілок працівників МВС (ФС МВС) та Національна спілка цивільних адміністраторів МВС (НСЦА МВС), досягнувши значних спільних успіхів.